DZIENNIK USTAW

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

29 listopada | № 80. | Rok 1929.

TREŚĆ:

OŚWIADCZENIA RZĄDOWE:

Poz.: 594—z dnia 14 września 1929 r. w sprawie przystąpienia Rzeczypospolitej Polskiej do konwencji, dotyczącej uregulowania kolizyj ustawodawstw w zakresie małżeństwa, podpisanej w Hadze, dnia 12 czerwca 1902 r. 1193

595—z dnia 14 września 1929 r. w sprawie przystąpienia Rzeczypospolitej Polskiej do konwencji, dotyczącej uregulowania kolizyj ustawodawstw i jurysdykcyj w zakresie rozwodu i rozłączenia co do stołu i łoża, podpisanej w Hadze, dnia 12 czerwca 1902 r. 1199

596—z dnia 4 października 1929 r. w sprawie przystąpienia Rzeczypospolitej Polskiej do konwencji, dotyczącej uregulowania opieki nad małoletnimi, podpisanej w Hadze, dnia 12 czerwca 1902 r. 1205

597—z dnia 14 września 1929 r. w sprawie przystąpienia Rzeczypospolitej Polskiej do konwencji, dotyczącej kolizyj ustawodawstw co do skutków małżeństwa w dziedzinie praw i obowiązków małżonków w ich stosunkach osobistych i majątkowych, podpisanej w Hadze, dnia 17 lipca 1905 r. . . . 1211

598—z dnia 14 września 1929 r. w sprawie przystąpienia Rzeczypospolitej Polskiej do konwencji, dotyczącej ubezwłasnowolnienia i analogicznych zarządzeń opiekuńczych, podpisanej w Hadze, dnia 17 lipca 1905 r. 1217

594.

OŚWIADCZENIE RZĄDOWE

z dnia 14 września 1929 r.

w sprawie przystąpienia Rzeczypospolitej Polskiej do Konwencji, dotyczącej uregulowania kolizyj ustawodawstw w zakresie małżeństwa, podpisanej w Hadze, dnia 12-go czerwca 1902 r.

Podaje się niniejszem do wiadomości, że, w wykonaniu art. 1-go ustawy z dnia 13-go lutego 1929 r. (Dz. U. R. P. Nr. 16, poz. 132) i na podstawie protokółu podpisanego w Hadze, dnia 28-go listopada 1923 r. i ratyfikowanego przez Państwa będące członkami Konwencji, dotyczącej uregulowania kolizyj ustawodawstw w zakresie małżeństwa, podpisanej w Hadze, dnia 12-go czerwca 1902 roku, Poseł Rzeczypospolitej w Hadze podpisał w dniu 25-ym czerwca 1929 r. w imieniu Rzeczypospolitej Polskiej i za W. M. Gdańsk Protokół przeznaczony dla przyjęcia i stwierdzenia przystąpień do powyższej Konwencji.

Konwencję, dotyczącą uregulowania kolizyj ustawodawstw w zakresie małżeństwa, podpisaną w Hadze, dnia 12-go czerwca 1902 r., ratyfikowały następujące państwa: Holandja, Luksemburg, Niemcy, Portugalja, Rumunja, Szwecja, Szwajcarja, Włochy i Węgry.

Minister Spraw Zagranicznych: *August Zaleski*

Przekład.

KONWENCJA

dotycząca uregulowania kolizyj ustawodawstw w zakresie małżeństwa.

Jego Cesarska Mość Cesarz Niemiecki, Król Pruski, w imieniu Cesarstwa Niemieckiego; Jego Cesarska Mość Cesarz Austrjacki, Król Czeski i t. d., i t. d., i Apostolski Król Węgier; Jego Królewska Mość Król Belgów; Jego Królewska Mość Król Hiszpański; Prezydent Republiki Francuskiej; Jego Królewska Mość Król Włoski; Jego Książęca Wysokość

CONVENTION

pour régler les conflits de lois en matière de mariage.

Sa Majesté l'Empereur d'Allemagne, Roi de Prusse, au nom de l'Empire Allemand; Sa Majesté l'Empereur d'Autriche, Roi de Bohème, etc., etc. et Roi Apostolique de Hongrie; Sa Majesté le Roi de Belges; Sa Majesté le Roi d'Espagne; le Président de la République Française; Sa Majesté le Roi d'Italie; Son Altesse Royale le

Wielki Książę Luksemburski, Książę Nassau; Jej Królewska Mość Królowa Niderlandów; Jego Królewska Mość Król Portugalski i Algarwejski i t. d., i t. d.; Jego Królewska Mość Król Rumuński; Jego Królewska Mość Król Szwecji i Norwegji w imieniu Szwecji i Szwajcarska Rada Związkowa,

Pragnąc ustalić wspólne przepisy w celu uregulowania kolizyj ustawodawstw, dotyczących warunków ważności małżeństwa,

Postanowili zawrzeć Konwencję w tym celu i mianowali swymi Pełnomocnikami:

Jego Cesarska Mość Cesarz Niemiecki, Król Pruski w imieniu Cesarstwa Niemieckiego:

PP. Hr. de POURTALÈS, Swego Posła Nadzwyczajnego i Ministra Pełnomocnego przy Jej Królewskiej Mości Królowej Niderlandów, Dra Hermanna DUNGS, Swego Nadradcę Tajnego Regencyjnego, i Dra Johannes KRIEGE, Swego Tajnego Radcę Legacyjnego;

Jego Cesarska Mość Cesarz Austrjacki, Król Czeski i t. d., i t. d., Król Apostolski Węgier:

P. OKOLICSÁNYI d'OKOLICSNA, Swego Posła Nadzwyczajnego i Ministra Pełnomocnego przy Jej Królewskiej Mości Królowej Niderlandów;

Jego Królewska Mość Król Belgów:

PP. Hr. De Grelle ROGIER, Swego Posła Nadzwyczajnego i Ministra Pełnomocnego przy Jej Królewskiej Mości Królowej Niderlandów i Alfreda Van Den BULCKE, Swego Posła Nadzwyczajnego i Ministra Pełnomocnego, Dyrektora Generalnego w Ministerstwie Spraw Zagranicznych;

Jego Królewska Mość Król Hiszpański:

P. Carlos Crespi de VALLDANZA Y FORTUNY, Swego Chargé d'Affaires a. i. w Hadze;

Prezydent Republiki Francuskiej:

PP. de MONBEL, Posła Nadzwyczajnego i Ministra Pełnomocnego Republiki Francuskiej Przy Jej Królewskiej Mości Królowej Niderlandów i Louis RENAULT, Profesora Prawa Międzynarodowego na Uniwersytecie Paryskim, Radcę Prawnego Ministerstwa Spraw Zagranicznych;

Jego Królewska Mość Król Włoski:

P. Salvatore TUGINI, Swego Posła Nadzwyczajnego i Ministra Pełnomocnego przy Jej Królewskiej Mości Królowej Niderlandów;

Jego Książęca Wysokość Wielki Książę Luksemburski, Książe Nassau:

P. Hr. de VILLERS, Swego Chargé d'Affaires w Berlinie;

Grand-Duc de Luxembourg, Duc de Nassau; Sa Majesté la Reine des Pays-Bas; Sa Majesté le Roi de Portugal et des Algarves, etc., etc.; Sa Majesté le Roi de Roumanie; Sa Majesté le Roi de Suède et de Norvège, au nom de la Suède, et le Conseil Fédéral Suisse,

Desirant établir des dispositions communes pour régler les conflits de lois concernant les conditions pour la validité du mariage,

Ont résolu de conclure une Convention à cet effet et ont nommé pour Leurs plénipotentiaires, savoir:

Sa Majesté l'Empereur d'Allemagne, Roi de Prusse, au nom de l'Empire allemand:

MM. le Comte de POURTALÈS, Son Envoyé Extraordinaire et Ministre Plénipotentiaire près Sa Majesté la Reine des Pays-Bas, le Docteur Hermann DUNGS, Son Conseiller Supérieur Intime de Régence, et le Docteur Johannes KRIEGE, Son Conseiller Intime de Légation;

Sa Majesté l'Empereur d'Autriche, Roi de Bohème, etc., etc. et Roi Apostolique de Hongrie:

M. OKOLICSÁNYI d'OKOLICSNA, Son Envoyé Extraordinaire et Ministre Plénipotentiaire près Sa Majesté la Reine des Pays-Bas;

Sa Majesté le Roi des Belges:

MM. le Comte De Grelle ROGIER, Son Envoyé Extraordinaire et Ministre Plénipotentiaire près Sa Majesté la Reine des Pays-Bas, et Alfred van den BULCKE, Son Envoyé Extraordinaire et Ministre Plénipotentiaire, Directeur Général au Ministère des Affaires Etrangères;

Sa Majesté le Roi d'Espagne:

M. Carlos Crespi de VALLDANZA Y FORTUNY, Son Chargé d'Affaires intérimaire à La Haye;

Le Président de la République Française:

MM. de MONBEL, Envoyé Extraordinaire et Ministre Plénipotentiaire de la République Française près Sa Majesté la Reine des Pays-Bas, et Louis RENAULT, Professeur de Droit International à l'Université de Paris, Jurisconsulte du Ministère des Affaires Etrangères;

Sa Majesté le Roi d'Italie:

M. Salvatore TUGINI, Son Envoyé Extraordinaire et Ministre Plénipotentiaire près Sa Majesté la Reine des Pays-Bas;

Son Altesse Royale le Grand-Duc de Luxembourg, Duc de Nassau:

M. le Comte de VILLERS, Son Chargé d'Affaires à Berlin;

Jej Królewska Mość Królowa Niderlandów:

PP. Barona R. Melvil de LYNDEN, Swego Ministra Spraw Zagranicznych, J. A. LOEFF, Swego Ministra Sprawiedliwości, i T. M. C. ASSER, Członka Rady Stanu, Prezesa Królewskiej Komisji Międzynarodowego Prawa Prywatnego, Przewodniczącego Konferencyj Międzynarodowego Prawa Prywatnego;

Jego Królewska Mość Król Portugalski i Algarwejski i t. d., i t. d.:

P. Hr. de SÉLIR, Swego Posła Nadzwyczajnego i Ministra Pełnomocnego przy Jej Królewskiej Mości Królowej Niderlandów;

Jego Królewska Mość Król Rumuński:

P. Jana N. PAPINIU, Swego Posła Nadzwyczajnego i Ministra Pełnomocnego przy Jej Królewskiej Mości Królowej Niderlandów;

Jego Królewska Mość Król Szwecji i Norwegji w imieniu Szwecji:

P. Hr. WRANGEL, Swego Posła Nadzwyczajnego i Ministra Pełnomocnego przy Jej Królewskiej Mości Królowej Niderlandów,

oraz Szwajcarska Rada Związkowa:

P. Ferdynanda KOCH, Wicekonsula Federacji Szwajcarskiej w Rotterdamie;

Którzy, po przedstawieniu sobie wzajemnie swych pełnomocnictw, uznanych za sporządzone w dobrej i należytej formie, zgodzili się na następujące postanowienia:

Artykuł pierwszy.

Prawo zawierania małżeństwa jest regulowane przez ustawodawstwo ojczyste każdego z przyszłych małżonków, o ile postanowienia tego ustawodawstwa nie odwołują się wyraźnie do innego ustawodawstwa.

Artykuł 2.

Ustawodawstwo miejsca zawarcia małżeństwa może zabronić cudzoziemcom małżeństwa, które sprzeciwiałoby się postanowieniom tego ustawodawstwa, dotyczącym:

1. stopni pokrewieństwa lub powinowactwa, które stanowią bezwzględną przeszkodę zawarcia małżeństwa;

2. bezwzględnej przeszkody zawierania małżeństw pomiędzy osobami winnemi cudzołóstwa, z powodu którego małżeństwo jednego z małżonków zostało rozwiązane;

3. bezwzględnej przeszkody zawierania małżeństw pomiędzy osobami, skazanemi za wspólne godzenie na życie współmałżonka jednej z nich.

Małżeństwo, zawarte wbrew jednej z przeszkód wyżej wymienionych, nie będzie dotknięte nieważnością, o ile jest ono ważne według ustawodawstwa, wskazanego w artykule 1-ym.

Sa Majesté la Reine des Pays-Bas:

MM. le Baron R. Melvil de LYNDEN, Son Ministre des Affaires Etrangères, J. A. LOEFF, Son Ministre de la Justice, et T. M. C. ASSER, Membre du Conseil d'Etat, Président de la Commission Royale pour le Droit International Privé, Président des Conférences de Droit International Privé;

Sa Majesté le Roi de Portugal et des Algarves, etc., etc.:

M. le Comte de SÉLIR, Son Envoyé Extraordinaire et Ministre Plénipotentiaire près Sa Majesté la Reine des Pays-Bas;

Sa Majesté le Roi de Roumanie:

M. Jean N. PAPINIU, Son Envoyé Extraordinaire et Ministre Plénipotentiaire près Sa Majesté la Reine des Pays-Bas;

Sa Majesté le Roi de Suède et de Norvège, au nom de la Suède:

M. le Comte WRANGEL, Son Envoyé Extraordinaire et Ministre Plénipotentiaire près Sa Majesté la Reine des Pays-Bas,

et le Conseil Fédéral Suisse:

M. Ferdinand KOCH, Vice-Consul de la Confédération Suisse à Rotterdam;

Lesquels, après s'être communiqué leurs pleins pouvoirs, trouvés en bonne et due forme, sont convenus des dispositions suivantes:

Article premier.

Le droit de contracter mariage est réglé par la loi nationale de chacun des futurs époux, à moins qu'une disposition de cette loi ne se réfère expressément à une autre loi.

Article 2.

La loi du lieu de la célébration peut interdire le mariage des étrangers qui serait contraire à ses dispositions concernant:

1° les degrés de parenté ou d'alliance pour lesquels il y a une prohibition absolue;

2° la prohibition absolue de se marier, édictée contre les coupables de l'adultère à raison duquel le mariage de l'un d'eux a été dissous;

3° la prohibition absolue de se marier, édictée contre des personnes condamnées pour avoir de concert attenté à la vie du conjoint de l'une d'elles.

Le mariage célébré contrairement à une des prohibitions mentionnées ci-dessus ne sera pas frappé de nullité, pourvu qu'il soit valable d'après la loi indiquée par l'article 1-er.

Z zastrzeżeniem zastosowania pierwszego ustępu artykułu 6-go niniejszej Konwencji, żadne z Układających się Państw nie zobowiązuje się pozwolić na zawarcie małżeństwa, któreby, ze względu na poprzednie małżeństwo lub na przeszkodę charakteru religijnego, sprzeciwiało się jego ustawom. Pogwałcenie przeszkody tego rodzaju nie mogłoby pociągnąć za sobą nieważności małżeństwa w innych krajach, poza tym, w którym małżeństwo zostało zawarte.

Artykuł 3.

Ustawodawstwo miejsca zawarcia małżeństwa może zezwolić na małżeństwo cudzoziemców, niezależnie od przeszkód wynikających z ustawodawstwa, wskazanego w artykule 1-ym, o ile przeszkody te oparte są wyłącznie na motywach charakteru religijnego.

Inne Państwa mają prawo nie uznawać za ważne małżeństwa, zawartego w tych okolicznościach.

Artykuł 4.

Cudzoziemcy winni w celu zawarcia małżeństwa wykazać, że czynią zadość warunkom niezbędnym według ustawodawstwa, wskazanego w artykule 1-ym.

Stwierdzenie takie może być dokonane bądź przez zaświadczenie przedstawicieli dyplomatycznych lub konsularnych, upoważnionych przez Państwo, którego obywatelami są strony, bądź też zapomocą jakiegokolwiek innego dowodu, byleby stwierdzenie to uznane było za wystarczające przez umowy międzynarodowe lub przez władze kraju zawarcia małżeństwa.

Artykuł 5.

Uznane będzie wszędzie za ważne co do formy małżeństwo, zawarte według ustawodawstwa tego kraju, gdzie zostało zawarte.

Jednakże kraje, których ustawodawstwo wymaga ślubu religijnego, będą mogły nie uznać za ważne małżeństw, zawartych przez ich obywateli zagranicą bez zachowania tego przepisu.

Postanowienia ustawodawstwa ojczystego o zapowiedziach winny być zachowane; wszakże brak tych zapowiedzi nie będzie mógł pociągnąć za sobą nieważności małżeństwa w krajach innych, poza krajem, którego ustawodawstwo zostało naruszone.

Wierzytelny odpis aktu ślubu przesłany zostanie władzom kraju każdego z małżonków.

Artykuł 6.

Uznane będzie wszędzie za ważne co do formy małżeństwo, zawarte wobec przedstawiciela dyplomatycznego lub konsularnego według jego ustawodawstwa, jeżeli żadna ze stron, zawierających małżeństwo, nie posiada obywatelstwa Państwa, w którem małżeństwo zostało zawarte, i jeżeli Państwo to nie sprzeciwia się temu. Nie może się ono sprzeciwić, jeżeli chodzi o małżeństwo, któreby ze względu na poprzednie małżeństwo lub na przeszkodę charakteru religijnego wykraczało przeciw jego ustawom.

Zastrzeżenie ustępu drugiego artykułu 5-go stosuje się do małżeństw dyplomatycznych lub konsularnych.

Sous la réserve de l'application du premier alinéa de l'article 6 de la présente Convention, aucun Etat contractant ne s'oblige à faire célébrer un mariage qui, à raison d'un mariage antérieur ou d'un obstacle d'ordre religieux, serait contraire à ses lois. La violation d'un empêchement de cette nature ne pourrait pas entraîner la nullité du mariage dans les pays autres que celui où le mariage a été célébré.

Article 3.

La loi du lieu de la célébration peut permettre le mariage des étrangers nonobstant les prohibitions de la loi indiquée par l'article 1-er, lorsque ces prohibitions sont exclusivement fondées sur des motifs d'ordre religieux.

Les autres États ont le droit de ne pas reconnaître comme valable le mariage célébré dans ces circonstances.

Article 4.

Les étrangers doivent, pour se marier, établir qu'ils remplissent les conditions nécessaires d'après la loi indiquée par l'article 1-er.

Cette justification se fera, soit par un certificat des agents diplomatiques ou consulaires autorisés par l'État dont les contractants sont les ressortissants, soit par tout autre mode de preuve, pourvu que les Conventions internationales ou les autorités du pays de la célébration reconnaissent la justification comme suffisante.

Article 5.

Sera reconnu partout comme valable, quant à la forme, le mariage célébré suivant la loi du pays où il a eu lieu.

Il est toutefois entendu que les pays dont la législation exige une célébration religieuse, pourront ne pas reconnaître comme valables les mariages contractés par leurs nationaux à l'étranger sans que cette prescription ait été observée.

Les dispositions de la loi nationale, en matière de publications, devront être respectées; mais le défaut de ces publications ne pourra pas entraîner la nullité du mariage dans les pays autres que celui dont la loi aurait été violée.

Une copie authentique de l'acte de mariage sera transmise aux autorités du pays de chacun des époux.

Article 6.

Sera reconnu partout comme valable, quant à la forme, le mariage célébré devant un agent diplomatique ou consulaire, conformément à sa législation, si aucune des parties contractantes n'est ressortissante de l'État où le mariage a été célébré et si cet État ne s'y oppose pas. Il ne peut pas s'y opposer quand il s'agit d'un mariage qui, à raison d'un mariage antérieur ou d'un obstacle d'ordre religieux, serait contraire à ses lois.

La réserve du second alinéa de l'article 5 est applicable aux mariages diplomatiques ou consulaires.

Artykuł 7.

Małżeństwo nie ważne co do formy w kraju, gdzie zostało z warte, będzie mogło pomimo to być uznane za ważne w innych krajach, jeżeli forma, przepisana przez ustawodawstwo ojczyste każdej ze stron, została zachowana.

Artykuł 8.

Konwencja niniejsza stosuje się tylko do małżeństw, zawieranych na terytorjum Układających się Państw pomiędzy osobami, z których jedna przynajmniej posiada obywatelstwo jednego z tych Państw.

Żadne Państwo nie zobowiązuje się niniejszą Konwencją do stosowania ustawodawstwa, któreby nie było ustawodawstwem jednego z Układających się Państw.

Artykuł 9.

Konwencja niniejsza, która stosuje się jedynie do terytorjów europejskich Układających się Państw, będzie ratyfikowana, a dokumenty ratyfikacyjne zostaną złożone w Hadze, skoro tylko większość Wysokich Układających się Stron będzie w możności to uczynić. Ze złożenia tego zostanie sporządzony protokół, którego uwierzytelniony odpis zostanie doręczony drogą dyplomatyczną każdemu z Układających się Państw.

Artykuł 10.

Państwa, które nie podpisały Konwencji, a które były reprezentowane na Trzeciej Konferencji Międzynarodowego Prawa Prywatnego, będą dopuszczone do przystąpienia bez zastrzeżeń do niniejszej Konwencji.

Państwo, życzące sobie przystąpić, zawiadomi najpóźniej do 31 grudnia 1904 roku o swym zamiarze zapomocą aktu, który zostanie złożony w archiwach Rządu Niderlandzkiego. Rząd ten prześle uwierzytelniony odpis tego aktu drogą dyplomatyczną każdemu z Układających się Państw.

Artykuł 11.

Niniejsza Konwencja wejdzie w życie w sześćdziesiątym dniu od daty złożenia dokumentów ratyfikacyjnych lub od daty oznajmienia o przystąpieniu.

Artykuł 12.

Niniejsza Konwencja obowiązywać będzie przez pięć lat od daty złożenia ratyfikacyj.

Okres ten rozpocznie się od wskazanej wyżej daty nawet dla Państw, które dokonają złożenia ratyfikacyj po tej dacie lub które przystąpiły później.

Konwencja będzie się odnawiała milcząco co pięć lat na dalsze pięciolecia z zastrzeżeniem wypowiedzenia.

Wypowiedzenie winno być oznajmione najmniej na sześć miesięcy przed upływem terminu, wskazanego w poprzednich ustępach, Rządowi Niderlandzkiemu, który zawiadomi o tem wszystkie inne Układające się Państwa.

Wypowiedzenie wywrze swój skutek jedynie w stosunku do Państwa, które je oznajmiło. Dla innych Państw Konwencja pozostanie w mocy.

Na dowód czego odnośni Pełnomocnicy podpisali niniejszą Konwencję i wycisnęli na niej swe pieczęcie.

Article 7.

Le mariage, nul quant à la forme dans le pays où il a été célébré, pourra néanmoins être reconnu comme valable dans les autres pays, si la forme prescrite par la loi nationale de chacune des parties a été observée.

Article 8.

La présente Convention ne s'applique qu'aux mariages célébrés sur le territoire des États contranctants entre personnes dont une au moins est ressortissante d'un de ces États.

Aucun État ne s'oblige, par la présente Convention, à appliquer une loi qui ne serait pas celle d'un État contractant.

Article 9.

La présente Convention, qui ne s'applique qu'aux territoires européens des États contractants, sera ratifiée et les ratifications en seront déposées à La Haye, dès que la majorité des Hautes Parties contractantes sera en mesure de le faire.

Il sera dressé de ce dépôt un procès-verbal, dont une copie, certifiée conforme, sera remise par la voie diplomatique à chacun des États contractants.

Article 10.

Les États non signataires qui ont été représentés à la Troisième Conférence de Droit International Privé sont admis à adhérer purement et simplement à la présente Convention.

L'État qui désire adhérer notifiera, au plus tard le 31 décembre 1904, son intention par un acte qui sera déposé dans les archives du Gouvernement des Pays-Bas. Celui-ci en enverra une copie, certifiée conforme, par la voie diplomatique à chacun des États contractants.

Article 11.

La présente Convention entrera en vigueur le soixantième jour à partir du dèpôt des ratifications ou de la date de la notification des adhésions.

Article 12.

La présente Convention aura une durée de cinq ans à partir de la date du dépôt des ratifications.

Ce terme commencera à courir de cette date, même pour les États qui auront fait le dépôt après cette date ou qui auraient adhéré plus tard.

La Convention sera renouvelée tacitement de cinq ans en cinq ans, sauf dénonciation.

La dénonciation devra être notifiée, au moins six mois avant l'expiration du terme visé aux alinéas précédents, au Gouvernement des Pays-Bas, qui en donnera connaissance à tous les autres États contractants.

La dénonciation ne produira son effet qu'à l'égard de l'État qui l'aura notifiée. La Convention restera exécutoire pour les autres États.

En foi de quoi les plénipotentiaires respectifs ont signé la présente Convention et l'ont revêtue de leurs sceaux.

Sporządzono w Hadze, dnia dwunastego czerwca tysiąc dziewięćset drugiego roku, w jednym egzemplarzu, który zostanie złożony w archiwach Rządu Niderlandzkiego, a którego uwierzytelniony odpis zostanie doręczony w drodze dyplomatycznej każdemu z Państw, które były reprezentowane na Trzeciej Konferencji Międzynarodowego Prawa Prywatnego.

ZA NIEMCY:
(L. S.) *F. Pourtalès*
(L. S.) *Dungs*
(L. S.) *Kriege*

ZA AUSTRJĘ I ZA WĘGRY:
(L. S.) *Okolicsányi d'Okolicsna*
Minister Austro-Węgier

ZA BELGJĘ:
(L. S.) *Hr. de Grelle Rogier*
(L. S.) *Alfred van den Bulcke*

ZA HISZPANJĘ:
(L. S.) *Carlos Crespi de Valldanza y Fortuny*

ZA FRANCJĘ:
(L. S.) *Monbel*
(L. S.) *L. Renault*

ZA WŁOCHY:
(L. S.) *Tugini*

ZA LUKSEMBURG:
(L. S.) *Hr. de Villers*

ZA NIDERLANDY:
(L. S.) *B-n Melvil de Lynden*
(L. S.) *J. A. Loeff*
(L. S.) *T. M. C. Asser*

ZA PORTUGALJĘ:
(L. S.) *Conde de Sélir*

ZA PORTUGALJĘ:
(L. S.) *J. N. Papiniu*

ZA SZWECJĘ:
(L. S.) *Hr. Wrangel*

ZA SZWAJCARJĘ:
(L. S.) *F. Koch Jr.*

PROTOKÓŁ.

Państwa Umawiające się w Konwencji o uregulowaniu kolizyj ustawodawstw w zakresie małżeństwa, podpisanej w Hadze, dn. 12 czerwca 1902 r., pragnąc umożliwić przystąpienie do tej Konwencji Państwom nie reprezentowanym na III-ej Konferencji Międzynarodowego Prawa Prywatnego, a których życzenie przystąpienia do tej Konwencji zostało przychylnie przyjęte przez Państwa Umawiające się, zgodziły się, że zostanie otwarty w Holenderskiem Ministerstwie Spraw Zagranicznych protokół przystąpienia przeznaczony dla przyjęcia i stwierdzenia tych przystąpień, które nabiorą mocy w 60 dni po podpisaniu wspomnianego protokółu.

Niniejszy Protokół zostanie ratyfikowany i jego dokumenty ratyfikacyjne będą złożone w Hadze z chwilą, gdy pięć z pośród Mocarstw podpisujących będzie w możności to uczynić.

Fait à La Haye, le douze juin mil neuf cent deux, en un seul exemplaire, qui sera déposé dans les archives du Gouvernement des Pays-Bas et dont une copie, certifiée conforme, sera remise par la voie diplomatique à chacun des États qui ont été représentés à la Troisième Conférence de Droit International Privé.

POUR L'ALLEMAGNE:
(L. S.) *F. Pourtalès*
(L. S.) *Dungs*
(L. S.) *Kriege*

POUR L'AUTRICHE ET POUR LA HONGRIE:
(L. S.) *Okolicsányi d'Okolicsna*
Le Ministre d'Autriche-Hongrie

POUR LA BELGIQUE:
(L. S.) *Cte de Grelle Rogier*
(L. S.) *Alfred van den Bulcke*

POUR L'ESPAGNE:
(L. S.) *Carlos Crespi de Valldanza y Fortuny*

POUR LA FRANCE:
(L. S.) *Monbel*
(L. S.) *L. Renault*

POUR L'ITALIE:
(L. S.) *Tugini*

POUR LE LUXEMBOURG:
(L. S.) *Hr. de Villers*

POUR LES PAYS-BAS:
(L. S.) *Bn Melvil de Lynden*
(L. S.) *J. A. Loeff*
(L. S.) *T. M. C. Asser*

POUR LE PORTUGAL:
(L. S.) *Conde de Sélir*

POUR LA ROUMANIE:
(L. S.) *J. N. Papiniu*

POUR LA SUÈDE:
(L. S.) *Cte Wrangel*

POUR LA SUISSE:
(L. S.) *F. Koch Jr.*

PROTOCOLE.

Les États Contractants de la Convention pour régler les conflits de lois en matière de mariage, signée à La Haye, le 12 juin 1902, désirant mettre à même d'adhérer à cette Convention les États non représentés à la troisième conférence de droit international privé dont le désir d'y adhérer a été accueilli favorablement par les États contractants, sont convenus qu'il sera ouvert au Ministère des Affaires Étrangères des Pays-Bas un procès-verbal d'adhésion destiné à recevoir et à constater les dites adhésions lesquelles sortiront leur effet 60 jours après la signature du dit procès-verbal.

Le présent protocole sera ratifié et les ratifications en seront déposées à la Haye, dès que cinq des Puissances signataires seront en mesure de le faire.

Wejdzie on w życie trzydziestego dnia licząc od daty, w której Mocarstwa podpisujące złożą swoje ratyfikacje.

Na dowód czego niżej podpisani, należycie upoważnieni w tym celu, podpisali niniejszy Protokół, który nosić będzie datę dnia dzisiejszego, a którego poświadczony za zgodność odpis przesłany zostanie każdemu z Mocarstw podpisujących.

Sporządzono w Hadze, dnia 28 listopada 1923 r.

ZA SZWECJĘ:
(L. S.) *Adlercreutz*

ZA SZWAJCARJĘ:
(L. S.) *A. de Pury*

ZA WŁOCHY:
(L. S.) *Francesco Maestri Molinari de Mettone*

ZA RUMUNJĘ:
(L. S.) *Henry Catargi*

ZA PORTUGALJĘ:
(L. S.) *Santos Bandeira*

ZA WĘGRY:
(L. S.) *Jan Wettstein de Westersheimb*

ZA LUKSEMBURG:
(L. S.) *A. Rueb*

ZA NIEMCY:
(L. S.) *v. Lucius*

ZA HOLANDJĘ:
(L. S.) *v. Karnebeek*

In entrera en vigueur le trentième jour à partir de la date où les Puissances signataires auront déposé leurs ratifications.

En foi de quoi les soussignés, dûment autorisés à cet effet, ont signé le présent protocole qui portera la date de ce jour, et dont une copie certifiée conforme sera transmise à chacune des Puissances signataires.

Fait à la Haye, le 28 novembre 1923.

POUR LA SUÈDE:
(L. S.) *Adlercreutz*

POUR LA SUISSE:
(L. S.) *A. de Pury*

POUR L'ITALIE:
(L. S.) *Francesco Maestri Molinari de Mettone*

POUR LA ROUMANIE:
(L. S.) *Henry Catargi*

POUR LE PORTUGAL:
(L. S.) *Santos Bandeira*

POUR LA HONGRIE:
(L. S.) *Jean Wettstein de Westersheimb*

POUR LE LUXEMBOURG:
(L. S.) *A. Rueb*

POUR L'ALLEMAGNE:
(L. S.) *v. Lucius*

POUR LES PAYS-BAS:
(L. S.) *v. Karnebeek*

595.

OŚWIADCZENIE RZĄDOWE

z dnia 14 września 1929 r.

w sprawie przystąpienia Rzeczypospolitej Polskiej do konwencji, dotyczącej uregulowania kolizyj ustawodawstw i jurysdykcyj w zakresie rozwodu i rozłączenia co do stołu i łoża, podpisanej w Hadze, dnia 12 czerwca 1902 roku.

Podaje się niniejszem do wiadomości, że, w wykonaniu art. 1 ustawy z dn. 13 lutego 1929 r. (Dz. U. R. P. z 1929 r. Nr. 16, poz. 131) i na podstawie protokółu podpisanego w Hadze, dn. 28 listopada 1923 r. i ratyfikowanego przez Państwa będące członkami Konwencji, dotyczącej uregulowania kolizyj ustawodawstw i jurysdykcyj w zakresie rozwodu i rozłączenia co do stołu i łoża, podpisanej w Hadze, dnia 12 czerwca 1902 r., Poseł Rzeczypospolitej w Hadze podpisał w dniu 25 czerwca 1929 r. w imieniu Rzeczypospolitej Polskiej i za Wolne Miasto Gdańsk Protokół przeznaczony dla przyjęcia i stwierdzenia przystąpień do powyższej Konwencji.

Konwencję, dotyczącą uregulowania kolizyj ustawodawstw i jurysdykcyj w zakresie rozwodu i rozłączenia co do stołu i łoża, podpisaną w Hadze, dnia 12 czerwca 1902 r., ratyfikowały następujące Państwa: Holandja, Luksemburg, Niemcy, Portugalja, Rumunja, Szwecja, Włochy i Węgry.

Minister Spraw Zagranicznych: *August Zaleski*

Przekład.

KONWENCJA

dotycząca uregulowania kolizyj ustawodawstw i jurysdykcyj w zakresie rozwodu i rozłączenia co do stołu i łoża.

Jego Cesarska Mość Cesarz Niemiecki, Król Pruski, w imieniu Cesarstwa Niemieckiego; Jego Cesarska Mość Cesarz Austrjacki, Król Czeski i t. d., i t. d.

CONVENTION

pour régler les conflits de lois et de juridictions en matière de divorce et de séparation de corps.

Sa Majesté l'Empereur d'Allemagne, Roi de Prusse, au nom de l'Empire Allemand; Sa Majesté l'Empereur d'Autriche, Roi de Bohème, etc., etc. et Roi